

Arrest

nr. 267 283 van 26 januari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54 (3^e verdieping)
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 juli 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 juni 2021 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché I. LASSOUED die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 21 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Een vergelijkend vingerafdrukkenonderzoek leert dat verzoeker op 19 november 2020 reeds werd geregistreerd in Italië wegens illegale binnenkomst.

1.3. Op 20 januari 2021 wordt een overnameverzoek gericht aan de Italiaanse autoriteiten op grond van artikel 13, eerste lid van de verordening nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een

derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Dublin III-verordening). Op 21 maart 2021 stemmen de Italiaanse instanties via een 'tacit agreement' in met het overname-verzoek, overeenkomstig artikel 22, zevende lid van de Dublin III-verordening.

1.4. Op 25 juni 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden akte.

1.5. Op 2 augustus 2021 is verzoeker vrijwillig vertrokken naar Italië.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van de verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

2.3. Uit de bij de Raad voorliggende stukken blijkt dat verzoeker, na het indienen van huidig beroep op 5 juli 2021, op 12 juli 2021 te kennen heeft gegeven vrijwillig te willen terugkeren naar Italië met de hulp van verweerder en dat hij op 2 augustus 2021 ook daadwerkelijk vrijwillig is vertrokken naar dit land. Dit gegeven wordt ter terechtzitting niet betwist.

Nu verzoeker in uitvoering van de bestreden akte op vrijwillige wijze wenste terug te keren naar Italië, zoals blijkt uit een door hem ondergetekende verklaring van 12 juli 2017, en hij dit op 2 augustus 2021 ook daadwerkelijk heeft gedaan, staat niet langer vast dat hij actueel nog een voldoende belang heeft bij zijn beroep tegen de bestreden akte die hem verplicht om terug te keren naar Italië voor het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. Ter terechtzitting werd verzoeker dan ook gevraagd of hij wenst te volharden in zijn beroep en zo ja, om zijn belang te actualiseren. De advocaat van verzoeker kan niet aangegeven dat zij nog in contact staat met verzoeker en stelt slechts zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Zij kan niet toelichten waaruit het actuele belang nog bestaat en maakt geenszins concreet aannemelijk dat een eventuele nietigverklaring van de aangevochten akte verzoeker nog een concreet voordeel kan opleveren en hij bijgevolg nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van deze beslissing.

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk, nu verzoeker niet langer doet blijken van het rechtens vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS